

INFORME: OPORTUNITAT D'ELABORAR UN PLA ESPECIAL URBANÍSTIC AUTÒNOM QUE FACULTI UNA MAJOR COBERTURA URBANÍSTICA A L'EXECUCIÓ DE LES VIES VERDES. DETERMINACIONS, CONTINGUT I TRAMITACIÓ DEL PLA.

abril de 2018

ÍNDEX.

- A. Legislació considerada.
- B. El Consorci de les Vies Verdes de Girona.
- C. Legislació de règim local
 - C.1 Els projectes d'obres locals ordinàries.
 - C.2 Potestats i competències en el marc de la legislació de regim local Estatal.
 - C.3 Potestats i competències en el marc legislació de règim local Catalana.
 - C.4 Conclusions respecte la legislació de règim local.
- D. Legislació sectorial.
 - D.1 Legislació sectorial vinculant pel planejament urbanístic.
 - D.2 Plans i programes connexos a les Vies Verdes.
 - D.2 Conclusions respecte la legislació sectorial.
- E. Legislació urbanística.
 - E.1 Introducció.
 - E.2 Oportunitat que les Vies Verdes estiguin previstes en el planejament urbanístic.
 - E.3 Tipus de plans urbanístics.
 - E.4 Característiques dels Pla especials urbanístics (PEU).
 - E.5 Conclusions urbanístiques.
- F. Determinacions, contingut i tramitació del PEU autònom d'infraestructures de les Vies Verdes de Girona.
 - F.1 Determinacions dels PEU autònoms.
 - F.2 Contingut documental dels PEU autònoms.
 - F.3 Formulació i competències per a l'aprovació dels PEU autònoms.
 - F.4 Tramitació dels PEU autònoms.
- G. Conclusions.

Per decret del president del Consorci de les Vies Verdes de l'11 de gener de 2018 s'ha encomanat a la societat Font Viñolas Arquitectes S.L.P. el contracte de serveis consistent en la redacció d'un informe respecte l'oportunitat de formular un Pla especial urbanístic autònom que faculti una major cobertura urbanística a l'execució de les Vies Verdes, especialment com a causa expropiandi per a futures ampliacions, així com l'establiment d'un guió respecte el seu contingut, tramitació i competències per a la seva aprovació i, d'acord amb això, emetem el següent

I N F O R M E:

A. LEGISLACIÓ CONSIDERADA.

- Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, modificat per la Llei 3/2012, de 22 de febrer (TRLUC).
- Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme (RLUC).
- RDL 7/2015, de 12 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de sòl i rehabilitació urbana (TRLSRU).
- Llei 40/2015, de l'1 d'octubre, de Règim jurídic del sector públic (Llei 40/15).
- Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les bases de règim local (Llei 7/85)
- Reial Decret Legislatiu 781/1986, de 18 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de les disposicions legals vigents en matèria de règim local (RDL 781/86).
- Decret Legislatiu 2/2003, de 28 de abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (DL 2/03).
- Decret 179/1995, de 13 juny, pel qual s'aprova el Reglament d'obres, activitats i serveis dels Ens locals de Catalunya (ROAS).
- Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya (Llei 26/10)
- Legislació sectorial que incideix en l'ordenació urbanística, entre la qual destaquem:
 - Decret Legislatiu 2/2009, de 25 de agost, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de carreteres (DL 2/2009).
 - Llei 4/2006, de 31 de març, ferroviària (Llei 4/06).
 - RDL 1/2001, de 20 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'aigües (RDL 1/01)

B. EL CONSORCI DE LES VIES VERDES DE GIRONA.

El Consorci de les Vies Verdes de Girona és una entitat pública de caràcter associatiu i de naturalesa institucional i local integrada per la Diputació de Girona, els 7 Consells comarcals i

els 49 ajuntaments que figuren en l'art. 1 dels seus estatuts, té la consideració d'ens local i està adscrita a la Diputació de Girona als efectes de la Disposició Addicional vintena de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, introduïda per la LRSAL (ara art. 120 Llei 40/15), és de caràcter voluntari, de naturalesa administrativa i gaudeix de personalitat jurídica pròpia i de plena capacitat jurídica i d'obrar per crear i gestionar serveis i activitats d'interès local o comú, dintre de l'àmbit de les seves finalitats estatutàriament definides.

En general, pot dur a terme tots els actes necessaris per assolir, d'acord amb la legislació aplicable a cada supòsit, els objectius establerts en els seus Estatuts i pot emprar qualsevol de les formes de gestió de serveis que preveu la legislació de règim local. La seva tasca principal és la de realitzar el manteniment i millora de la infraestructura, la promoció del seu ús i l'ampliació de la xarxa de les rutes de les Vies verdes de Girona que gestiona.

L'article 26 dels Estatuts estableix que els béns adscrits al Consorci pels diferents ens consorciats conserven la seva qualificació i titularitat originària. Les facultats de disposició que es puguin reconèixer al Consorci sobre els béns esmentats són les que constin als acords de cessió corresponents i es limiten sempre a les finalitats estatutàries del Consorci. Els béns adquirits pel Consorci s'integren en el seu patrimoni, i han de figurar en el llibre inventari amb la qualificació jurídica que els correspongui.

D'acord amb els art. 27 i 28 dels estatuts, els ajuntaments integrants del Consorci li cedeixen l'atribució d'atorgar permisos d'obres, de pas, de senyalització, d'ús i aprofitament en els trams no urbanitzables; a la resta de trams, tant en aspectes de viabilitat, com de senyalització i planejament s'obliguen a consultar prèviament qualsevol modificació que afecti el traçat de les vies verdes. Els trams urbans de cada via queden sota la responsabilitat de cada ajuntament, excepte les senyalitzacions horitzontal i vertical referents a la via verda, que corresponen al Consorci.

Les seves competències funcionals es descriuen en l'art. 5 dels Estatuts i les orgàniques en els articles 12 a 15.

Els estatuts del Consorci preveuen la seva dissolució, en aquest cas l'acord haurà d'especificar la forma de liquidació del seu actiu i passiu i revertiment de les seves obres i instal·lacions a les administracions consorciades, d'acord amb la ponderació dels criteris de preservació de l'interès públic i d'equitat respecte a les aportacions que hagi efectuat cada ens consorciat al llarg de la durada del Consorci.

C. LEGISLACIÓ DE RÈGIM LOCAL

C.1 Els projectes d'obres locals ordinàries.

Art. 234 DL 2/03 estableix:

234.1. Tenen la consideració d'obres locals les que executen els ens locals per prestar els serveis de la seva competència.

i en el mateix sentit, l'art. 8 ROAS estableix:

Tenen la consideració d'obres locals les que executen els ens locals per a la prestació dels serveis de la seva competència, ja es tracti d'obres de nova planta, reforma, reparació, conservació o manteniment.

L'art. 1.3 dels Estatuts del Consorci de les Vies Verdes de Girona estableix que s'entén per "Vies Verdes" aquelles infraestructures de comunicació desenvolupades sobre trams ferroviaris desafectats del trànsit i sobre camins de la natura destinats a usuaris no motoritzats, vianants, ciclistes o persones amb mobilitat reduïda, que es poden utilitzar per a fins recreatius i per a desplaçaments entre centres d'activitat i, atès que les executen els ens locals per prestar els serveis de la seva competència, tenen la consideració d'obres locals ordinàries.

Els projectes d'obres locals ordinàries aprovats en el marc de la legislació de règim local comporten la declaració d'utilitat pública a efectes expropiatoris, tal com es desprèn de manera feaent de la legislació de règim local vigent a Catalunya:

- Art. 235.3 del DL 2/03:

La aprovació dels projectes d'obres porta implícita la declaració d'utilitat pública i la necessitat d'ocupació dels terrenys i els edificis que hi són compresos, a l'efecte de l'expropiació forçosa.

- Art. 40.1 del ROAS:

L'aprovació dels projectes d'obres locals comporta la declaració d'utilitat pública i la necessitat d'ocupació dels terrenys i els edificis que hi siguin compresos, a l'efecte de l'expropiació forçosa, de conformitat amb el que estableix l'article 219.3 de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

També ho preveu així la legislació de règim local estatal, però, en aquest cas, el projecte ha d'estar previst en un pla d'obres i serveis local. En efecte, l'art. 94 del RDL 781/86 estableix:

Les obres compreses en els plans d'obres i serveis locals, inclosos els plans provincials de cooperació, portaran annexa la declaració d'utilitat pública i la necessitat d'ocupació dels terrenys i edificis en ells compresos a l'efecte de la seva expropiació forçosa.

C.2 Potestats i competències en el marc de la legislació de regim local estatal.

Art. 7 Llei 7/85:

1. Les competències de les entitats locals són pròpies o atribuïdes per delegació.
2. Les competències pròpies dels municipis, les províncies, les Illes i altres entitats locals territorials només podran ser determinades per llei i s'exerceixen en règim d'autonomia i sota la pròpia responsabilitat, atenent sempre a la deguda coordinació en la seva programació i execució amb les altres administracions públiques.

3. *L'Estat i les comunitats autònomes, en l'exercici de les seves respectives competències, podran delegar en les entitats locals l'exercici de les seves competències.*

Les competències delegades s'exerceixen en els termes que estableix la disposició o en l'acord de delegació, segons correspongui, amb subjecció a les regles establertes a l'article 27, i preveuran tècniques de direcció i control d'oportunitat i eficiència.

4. *Les entitats locals només podran exercir competències diferents de les pròpies i de les atribuïdes per delegació quan no es posi en risc la sostenibilitat financera del conjunt de la Hisenda municipal, d'acord amb els requeriments de la legislació d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera i no es incorri en un supòsit d'execució simultània del mateix servei públic amb una altra administració pública. A aquests efectes, seran necessaris i vinculants els informes previs de l'Administració competent per raó de matèria, en el qual s'assenyali la inexistència de duplicitats, i de l'Administració que tingui atribuïda la tutela financera sobre la sostenibilitat financera de les noves competències.*

En tot cas, l'exercici d'aquestes competències s'ha de fer en els termes que preveu la legislació de l'Estat i de les Comunitats Autònomes.

Art.8 Llei 40/15:

1. *La competència és irrenunciable i s'exercirà pels òrgans administratius que la tinguin atribuïda com a pròpia, llevat dels casos de delegació o avocació, quan s'efectuïn en els termes previstos en aquesta o altres lleis.*

La delegació de competències, els encàrrecs de gestió, la delegació de signatura i la suplència no suposen alteració de la titularitat de la competència, encara que sí dels elements determinants del seu exercici que en cada cas es preveuen.

Art.9 Llei 40/15:

Els òrgans de les diferents administracions públiques poden delegar l'exercici de les competències que tinguin atribuïdes en altres òrgans de la mateixa Administració, tot i quan no siguin jeràrquicament dependents, o en els organismes públics o entitats de Dret Públic vinculats o dependents d'aquelles.

Art. 27 Llei 7/85:

1. *L'Estat i les comunitats autònomes, en l'exercici de les seves respectives competències, podran delegar en els Municipis l'exercici de les seves competències.*

Art. 25 Llei 7/85:

2. *El Municipi exercirà en tot cas com a competències pròpies, en els termes de la legislació de l'Estat i de les comunitats autònomes, en les següents matèries:*

a) Urbanisme: planejament, gestió, execució i disciplina urbanística. Protecció i gestió del Patrimoni històric. Promoció i gestió de l'habitatge de protecció pública amb criteris de sostenibilitat financera. Conservació i rehabilitació de l'edificació.

d) Infraestructura viària i altres equipaments de la seva titularitat.

Art. 28 RDL 781/86 (de caràcter no bàsic):

1. A més de les assenyalades en l'article 33.2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, corresponen al Ple de la Diputació, un cop constituït conforme al que disposa la legislació electoral, les següents funcions:

f) L'aprovació de plans generals de carreteres i l'establiment de serveis de comunicacions provincials i de subministrament d'energia elèctrica.

L'art. 119 Llei 40/15:

1. Els consorcis es regeixen pel que estableix aquesta Llei, en la normativa autonòmica de desenvolupament i els seus estatuts.

Art. 3 Llei 7/85:

1. Són entitats locals territorials:

a) El Municipi.

b) La Província.

c) L'Illa en els arxipèlags balear i canari.

2. Gaudeixen, així mateix, de la condició d'Entitats Locals:

a) Les comarques o altres entitats que agrupin diversos municipis, instituïdes per les comunitats Autònomes de conformitat amb aquesta Llei i els corresponents estatuts d'autonomia.

b) Les àrees metropolitanes.

c) Les mancomunitats de municipis.

Art. 4 Llei 7/85:

1. En la seva qualitat d'Administracions públiques de caràcter territorial, i dins de l'esfera de les seves competències, corresponen en tot cas als municipis, les províncies i les illes:

d) Les potestats expropiatòria i d'investigació, delimitació i recuperació d'ofici dels seus béns.

2. El que disposa el número precedent podrà ser d'aplicació a les entitats territorials d'àmbit inferior al municipal i, així mateix, a les comarques, àrees metropolitanes i altres entitats locals, devent les Lleis de les comunitats autònomes concretar quines d'aquelles potestats són aplicables, excepte en el supòsit de les mancomunitats, que es regeixen pel que disposa l'apartat següent

Art. 33 Llei 7/85:

1. *El Ple de la Diputació està constituït pel president i els diputats.*
2. *Correspon en tot cas al Ple:*
 - m) *L'aprovació dels projectes d'obra i de serveis quan sigui competent per a la seva contractació o concessió i quan encara no estiguin previstos en els pressupostos.*

Art. 34 Llei 7/85:

1. *Correspon en tot cas al President de la Diputació:*
 - l) *L'aprovació dels projectes d'obres i de serveis quan sigui competent per a la seva contractació o concessió i estiguin previstos en el pressupost.*

C.3 Potestats i competències en el marc legislació de règim local catalana.

Art. 3 DL 2/03:

El municipi, la comarca i la província tenen naturalesa territorial i tenen autonomia per la gestió dels interessos respectius.

Art. 8 DL 2/03:

8.1. Com administracions públiques, corresponen als ens locals territorials de Catalunya, en l'àmbit de les seves competències i en els termes que estableix la legislació de règim local, les potestats següents:

d) La expropiatòria.

8.3. Les potestats i les prerrogatives determinades pels apartats 1 i 2 són també aplicables als altres ens locals no territorials d'acord, si s'escau, amb el que estableixen els seus estatuts, amb les particularitats següents:

a) La potestat tributària es refereix exclusivament a l'establiment de taxes i contribucions especials.

b) La potestat expropiatòria correspon al municipi o a la comarca, els quals tenen que exercir-lo en benefici i a instància de l'ens local interessat, llevat del cas de les entitats metropolitanes, que poden exercir-la directament en l'àmbit de les seves atribucions.

Art. 90 DL 2/03 (declarat vigent per la disposició final primera de la Llei 4/2011, de 8 de juny, de modificació de la Llei 30/2010, de vegueries, i que quedarà derogat quan es constitueixin els consells vagueries, d'acord amb la disposició transitòria primera de la Llei 30/2010, d'acord en la redacció de l'art únic de la Llei 4/2011):

90.3. *Corresponen al ple, al president o presidenta i a la comissió de govern (Diputació) les atribucions que determina la Llei Reguladora de les Bases del Règim Local.*

Art. 8 Llei 26/10.

1. *Els òrgans administratius poden delegar l'exercici de les competències que tenen atribuïdes en altres òrgans de la mateixa administració pública, encara que no en depenguin jeràrquicament, o en els organismes i les entitats públiques vinculats o que en depenen.*

Art. 70 DL 2/03:

70.1. *El municipi pot exercir competències delegades per l'Administració de la Generalitat en els termes establerts per les lleis.*

Art. 137 DL 2/03:

137.1. *L'Administració de la Generalitat pot delegar o assignar l'exercici de competències pròpies als ens locals de Catalunya.*

Art. 153 DL 2/03:

153.1. *Les administracions locals d'àmbit supramunicipal poden delegar l'exercici de competències pròpies en ens locals de nivell inferior, si afecten els interessos d'aquests i sempre que es millori l'eficàcia de la gestió pública i es contribueixi a una major participació ciutadana*

Article 5 dels Estatuts del Consorci de les Vies Verdes:

1. *L'objecte i finalitat del Consorci és:*

- a) *La planificació, l'execució i la gestió de les vies verdes de les comarques de Girona*
- b) *En general, la coordinació de totes aquelles actuacions encaminades a la viabilitat d'aquest projecte*
- c) *El manteniment i la millora del traçat i les connexions entre els diferents traçats*
- d) *L'ampliació i extensió de la xarxa de vies verdes de les comarques gironines*
- e) *....*

Article 12 dels Estatuts del Consorci de les Vies Verdes:

1. *Corresponen a l'Assemblea General les atribucions necessàries per al desenvolupament i actuació dels fins objecte del Consorci, en especial les següents:*

- d) *Acordar les contractacions i concessions de tot tipus quan....*
- e) *Adquirir béns i drets quan*

Article 13 dels Estatuts del Consorci de les Vies Verdes:

1. *Corresponen al Consell Executiu les següents:*

d) *Acordar les contractacions i concessions de tot tipus no atribuïdes a l'Assemblea General, quan.....*

e) *Adquirir béns i drets quan*

C.4 Conclusions respecte la legislació de règim local.

Els municipis poden aprovar els projectes d'obres ordinàries dels trams de les Vies Verdes que discorren pel seu terme municipal basant-se en les competències que els hi atorga l'art. 25.2.d) de la Llei 7/85 en matèria d'Infraestructura viària i, dins de l'esfera d'aquestes competències, també ostenta la potestat expropiadora dels terrenys i béns afectats per a l'execució de les obres, atesa la seva condició d'ens local territorial, d'acord amb la legislació estatal bàsica de règim local (art. 4 Llei 7/85) i autonòmica (art. 8.1.d DL 2/03). Una vegada expropiats els terrenys i els béns, els poden adscriure al Consorci per l'acompliment dels seus fins, tot conservant-ne la seva titularitat.

Una lectura amplia de la competència orgànica atribuïda al Ple de la Diputació per l'art. 28.1.f) del RDL 781/86 respecte l'aprovació de plans generals de serveis de comunicació provincials, permet atribuir a les Diputacions competències funcionals per a l'aprovació dels projectes de les característiques de les Vies Verdes, tot i que prèviament hagin d'aprovar un Pla general de comunicació provincial de Vies Verdes. Nogensmenys aquesta norma no és bàsica, amb la qual cosa les competències pròpies de les Diputacions Catalanes, d'acord amb l'art. 90.3 del DL 2/03, són les que li atribueix la Llei Reguladora de les Bases de Règim Local (Llei 7/85), l'art. 36 de la qual no inclou la matèria en infraestructura viària de cap tipus.

Cal dir, en aquest sentit, que les competències que ostenten les Diputacions Catalanes en matèria de carreteres deriva de la legislació sectorial. En efecte, l'art. 6.2 del DL 2/2009 estableix que s'atribueix a les diputacions de Barcelona, Tarragona, Lleida i Girona, o als ens supramunicipals que les substitueixin, d'acord amb el que estableix l'Estatut d'autonomia, la titularitat de les carreteres de la xarxa local en llurs àmbits territorials respectius, però, d'acord amb l'art. 2.1, es consideren carreteres les vies de domini i ús públics projectades i construïdes fonamentalment per a la circulació de vehicles automòbils, i l'apartat segon exclou expressament les vies i els accessos als nuclis de població que integren la xarxa viària municipal, les pistes forestals i els camins rurals.

Atès que la Diputació no ostenta competències pròpies en matèria d'Infraestructura viària, i de la legislació de règim local, tant de la bàsica com de l'autonòmica, se'n desprèn que els municipis no li poden delegar cap de les seves funcions pròpies, la potestat expropiatòria que ostenta la Diputació de Girona com a ens local territorial no la pot exercir en matèria de Vies Verdes, atès que no se situa en l'esfera de les seves competències.

El consorcis es regeixen pel que estableix la legislació de règim local i els seus Estatuts. L'objecte i finalitat (competències) del Consorci de les Vies Verdes de Girona, d'acord amb l'art. 5 dels Estatuts, és la planificació de les Vies Verdes així com la seva execució, gestió, manteniment, millora de traçat, connexions entre diferents traçats, ampliació i extinció de la

xarxa..... Aleshores, d'acord amb les competències orgàniques atribuïdes a l'Assemblea General i al Consell Executiu en quant la contractació d'obres, d'acord amb la sistemàtica establerta en la legislació de règim local, cal atribuir a aquests òrgans la competència per a l'aprovació dels projectes dels quals siguin competents per la seva contractació, tot i que, tal vegada, per seguretat jurídica, seria convenient que els Estatuts ho preveïessin expressament.

L'art. 4.2 de la Llei 7/85 estableix que la potestats dels ens locals territorials relacionades en l'apartat primer, entre les quals hi ha l'expropiatòria, podrà ser d'aplicació a altres entitats locals (associatives), devent les Lleis de les comunitats autònomes concretar quines d'aquelles potestats són aplicables. En desenvolupament d'aquest precepte bàsic, l'article 8.3.b) del DL 2/03, estableix que les potestats i les prerrogatives dels ens locals territorials són també aplicables als altres ens locals no territorials d'acord, si s'escau, amb el que estableixen els seus estatuts, però, en el cas de la potestat expropiatòria, estableix la particularitat que correspon al municipi o a la comarca, els quals tenen que exercir-lo en benefici i a instància de l'ens local interessat.

El Consorci de les Vies Verdes de Girona, per tant, ostenta competències per a la formulació, aprovació i execució dels projectes de les Vies Verdes, i la seva aprovació portarà implícita la declaració d'utilitat pública i la necessitat d'ocupació dels terrenys i els béns que hi siguin compresos a l'efecte de l'expropiació forçosa, però, una vegada aprovat el projecte, haurà d'instar a cadascun dels municipis consorciats on hi hagi terrenys privats afectats perquè exerceixin la seva potestat expropiatòria per tal que, una vegada obtinguts, els adscriuin al Consorci.

D. LEGISLACIÓ SECTORIAL.

D.1 Legislació sectorial vinculant pel planejament urbanístic.

El Sistema legal de l'ordenació urbanística està format per un marc legislatiu, que en constitueix l'estructura normativa bàsica, i per un sistema de planejament urbanístic format per un conjunt jerarquitzat i articulat d'instruments urbanístics que, a més, han de guardar coherència amb els plans territorials. Nogensmenys, les competències concurrents dels municipi i les comunitats autònomes en l'ordenació urbanística i territorial està mediatitzada per altres matèries sectorials amb forta incidència territorial a través de les quals la mateixa comunitat autònoma o l'estat exerceixen competències en altres matèries que tenen efectes en l'ordenament urbanístic (carreteres, ports, costes, accessibilitat, medi ambient, patrimoni cultural, hidràulica, telecomunicacions....)

En efecte, en el marc del dret administratiu, a més del dret urbanístic, s'ha desenvolupat una extensa legislació que regula àmbits d'activitats amb forta incidència sobre el territori i que tradicionalment s'han dut a terme de forma descoordinada, al marge del planejament urbanístic, i sovint de manera contradictòria. La Llei de Política Territorial es va formular amb l'objecte de fixar les directrius d'ordenació del territori català i d'aquestes accions administratives amb incidència territorial a Catalunya per tal de corregir els desequilibris que s'hi produeixen i assolir un benestar més gran de la població.

D'acord amb l'exposició de motius de la Llei d'urbanisme, l'acció coordinada dels instruments de planificació territorial, urbanística i sectorial, i la posada en pràctica d'aquests, han de constituir un dels suports essencials per al desenvolupament sostenible de Catalunya.

La majoria d'aquestes legislacions sectorials preveuen instruments per a executar les infraestructures que regulen i que són vinculants per al planejament urbanístic. Entre altres ressaltem:

- Art. 14.2 de Decret Legislatiu 2/2009, de 25 de agost, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de carreteres: els estudis i els projectes a què es refereix l'article 15.2, un cop aprovats definitivament, tenen la condició de xarxa viària bàsica, als efectes de planejament urbanístic, i prevalen sobre les determinacions d'aquest.
- Art. 12 de la Llei 4/2006, de 31 de març, ferroviària: Els plans d'ordenació urbanística municipal o els altres instruments de planejament general han de qualificar els terrenys reservats pels estudis informatius o pels projectes constructius aprovats pel departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport per a construir les infraestructures ferroviàries que serveixen de suport al sistema de transport ferroviari de Catalunya, llurs àrees de protecció i les àrees destinades a zona de servei ferroviari com a sistema urbanístic general de comunicacions i no han d'incloure determinacions que impedeixin o pertorbin l'execució de les obres ferroviàries i llur explotació posterior.
- Art. 127.3 del RDL 1/2001, de 20 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'aigües: El Ministeri de Medi Ambient ha de comunicar a les entitats locals afectades l'aprovació dels projectes de les obres públiques hidràuliques a què es refereix l'apartat 1, per tal que s'iniciï, si escau, el procediment de modificació del planejament urbanístic municipal per adaptar-lo a la implantació de les noves infraestructures o instal·lacions, d'acord amb la legislació urbanística que resulti aplicable en funció de la ubicació de l'obra.

D.2 Plans i programes conxos a les Vies Verdes.

El Pla estratègic de la bicicleta a Catalunya 2008-2012 (PBC), aprovat per Acord de govern del 7 de gener de 2009 i que preveia un període de vigència fins a 2012. És un pla sectorial específic establert per la Llei 9/2003 de la mobilitat, de jerarquia inferior a les Directrius nacionals de mobilitat de Catalunya, i impulsat pel Departament de Política Territorial i Obres Públiques amb l'objectiu principal de potenciar i fomentar l'ús de la bicicleta com a mitjà de transport a tot Catalunya, mitjançant el desenvolupament de nou línies estratègiques que, alhora, es concreten en trenta plans d'acció, dels quals ressaltem el disseny d'una xarxa bàsica de la bicicleta a Catalunya i impulsar la construcció de la xarxa bàsica territorial.

Directrius nacionals de mobilitat 2006-2012 (DNM). Tenen caràcter de pla territorial sectorial i són la projecció del model de Catalunya de 8 milions d'habitants per al 2026, amb un creixement econòmic anual del 3 %, una població concentrada en ciutats mitjanes i poc dispersa i amb menys impactes per congestió i contaminació després de reduir viatges i distàncies, però amb més i més bona accessibilitat a llocs bàsics, si és possible a peu, en bicicleta o en transport públic.

Pla territorial general de Catalunya i els plans territorials parcials (PTG i PTP). El Pla territorial general de Catalunya (1995) defineix els objectius d'equilibri territorial d'interès general per a Catalunya. Els PTP concreten els objectius del PTG amb més concreció per als diferents àmbits territorials; Els criteris de planejament territorial de Catalunya (2004), entre d'altres inclouen el dret a la mobilitat, la facilitació del transport públic, la viabilitat del territori i els desenvolupaments urbans. Considera els viatges a peu i en ferrocarril per a descongestionar les infraestructures i desincentivar l'ús del vehicle a motor. Tanmateix, però, no considera l'ús de la bicicleta directament.

Pla d'infraestructures de transport de Catalunya 2006-2026 (PITC). És el pla territorial sectorial que permet el desenvolupament coordinat de les xarxes viàries, ferroviàries i logístiques a Catalunya, tant per al transport de viatgers com de mercaderies. No considera, però, les infraestructures i la xarxa de la bicicleta, tot i que aquesta és una alternativa real per a la mobilitat diària de la població i la intermodalitat de passatgers que es desplacen per carretera o en ferrocarril, en especial en àmbits urbans. Les previsions de mobilitat que el Pla projecta gestionar no integren la bicicleta com a mitjà de transport alternatiu.

Plan estratégico de infraestructuras de transporte 2005-2020 (PEIT). És el document bàsic desenvolupat pel Ministeri de Foment per a la planificació de les infraestructures de transport a Espanya en un horitzó a mitjà i llarg termini, amb l'objectiu de contribuir a la millora de la competitivitat econòmica, la cohesió territorial i social, la seguretat i qualitat del servei en tots els mitjans de transport des dels principis de racionalitat i eficiència en l'ús dels recursos. Aborda la planificació de la bicicleta dins el seu Pla de promoció dels mitjans no motoritzats, l'objectiu del qual és promoure un ús còmode, segur i atractiu dels mitjans no motoritzats com una part substantiva de la política integral de mobilitat.

D.2 Conclusions respecte la legislació sectorial.

Les Vies Verdes, tal com hem comentat en l'apartat C4, queden fora de l'àmbit d'aplicació de la legislació de carreteres, i no es regulen en cap altra legislació sectorial en el marc de la qual els projectes que s'aprovin (estudis, estudi informatius, projectes, projecte constructius) vinculin el planejament urbanístic.

E. LEGISLACIÓ URBANÍSTICA.

E.1 Introducció.

No desenvolupant-se els projectes d'obres ordinàries necessaris per a executar les Vies Verdes en el marc d'una legislació sectorial que vinculin el planejament urbanístic, s'ajustaran a les seves determinacions en la mesura que se situïn damunt terrenys que el planejament urbanístic general de cadascun dels municipis consorciats pels quals discorren els qualifiquin com a sistemes urbanístics de mobilitat, bé com a vials urbans bé com a camins rurals.

Això comporta que, durant el tràmit d'informació pública dels projectes de Vies Verdes caldrà atorgar audiència a cadascun dels municipis afectats per tal que emetin informe respecte si el projecte s'ajusta a les determinacions del seu planejament urbanístic general i, en cas contrari,

cercar alternatives de traçat o que els municipis incoïn les corresponents modificacions per ajustar-los a la nova infraestructura.

E.2 Oportunitat que les Vies Verdes estiguin previstes en el planejament urbanístic.

L'Àmbit d'actuació de les Vies Verdes, d'acord amb l'art. 4 dels Estatuts, abraça en principi l'àrea definida dels termes municipals on recorren els traçats actuals de la ruta del carrilet Olot-Girona, la via del tren de Sant Feliu de Guíxols i la ruta del ferro Ripoll-Sant Joan de les Abadesses i els enllaços corresponents, travessant fins a 49 termes municipals i, sens dubte, en el marc de la legislació urbanística, les Vies Verdes tenen la consideració de sistema urbanístic general de mobilitat, tal com estableix l'art. 34.1 del TRLUC:

“Integren els sistemes urbanístics generals els terrenys que el planejament urbanístic reserva per a les comunicacions, per als equipaments comunitaris i per als espais lliures públics, si llur nivell de servei és d'abast municipal o superior. Els sistemes urbanístics generals configuren l'estructura general del territori i determinen el desenvolupament urbà”.

Al respecte, ressaltem les determinacions legals següents:

Art. 46 del RPLU:

46.1 És exigible l'aprovació d'un pla especial urbanístic per poder atorgar llicències urbanístiques en sòl no urbanitzable i sòl urbanitzable no delimitat quan facin referència a algun dels actes d'ús del sòl i d'implantació d'obres següents:

b) La implantació d'infraestructures no previstes en el planejament territorial o urbanístic relatives als sistemes urbanístics generals de comunicacions o d'equipament comunitari, quan no estan emparades en un projecte sectorial executiu vinculant per al planejament urbanístic.

Art. 47 del RPLU:

47.1 Excepte quan l'aprovació d'un pla especial urbanístic sigui preceptiva d'acord amb l'article 46, és exigible l'aprovació d'un projecte d'actuació específica per poder atorgar llicències urbanístiques en sòl no urbanitzable i sòl urbanitzable no delimitat quan facin referència a algun dels actes d'ús del sòl i d'implantació o reutilització d'obres següents:

d) L'obertura o la recuperació de vies d'accés, camins i drecceres, quan no està emparada en un projecte d'actuació aprovat d'acord amb la legislació sectorial.

47.3 En els casos en què no és preceptiva l'aprovació d'un pla especial urbanístic, la persona interessada, optativament, pot promoure la seva aprovació per permetre l'execució d'algun dels actes a què fa referència aquest article en substitució del projecte d'actuació específica requerit. En aquest supòsit el pla especial urbanístic que es formuli ha d'incorporar la documentació exigida als projectes d'actuacions específiques i, durant la seva tramitació, s'han de sol·licitar els informes requerits per a l'aprovació d'aquests projectes.

Art. 116.3 TRLUC:

3. L'execució dels sistemes urbanístics previstos en el pla d'ordenació urbanística municipal es pot dur a terme directament, sempre que les previsions contingudes en el pla siguin suficientment detallades; si no és així, cal haver aprovat un pla especial urbanístic de desenvolupament. En el cas de sistemes urbanístics establerts mitjançant un pla especial urbanístic autònom, aquest instrument és suficient per procedir a la execució urbanística.

A més a més d'aquestes disposicions legals, que esdevindrien innecessàries en cas que cadascun dels planejaments urbanístics generals incorporessin el sistema General de les Vies Verdes mitjançant les corresponents modificacions puntuals, esdevé oportú que el les Vies Verdes estiguin previstes en el planejament urbanístic pels motius següents:

- Tractant-se d'un sistema urbanístic general de comunicacions d'abast supramunicipal i amb incidència territorial rellevant, és convenient que la seva execució respongui a una planificació prèvia, especialment essent la seva execució per fases.
- Garantir l'adaptació dels projectes al planejament urbanístic general de cada municipi, evitant la formulació de múltiples modificacions puntuals, amb la dificultat afegida de justificar la seva oportunitat sense l'argument del seu caràcter plurimunicipal.
- Evitar endarreriments en l'execució dels projectes per la necessitat d'adaptar prèviament els planejaments urbanístics generals.
- Fonamentar la declaració d'utilitat pública de les obres i la necessitat d'ocupació dels terrenys i els edificis afectats, als fins d'expropiació o d'imposició de servituds, o bé d'ocupació temporal dels terrenys, per raons urbanístiques en el marc de l'art. 109.1 del TRLUC.
- Per seguretat jurídica.

E.3 Tipus de plans urbanístics.

Tal com hem comentat, l'ordenació urbanística està integrada per un marc legislatiu, que en constitueix l'estructura normativa bàsica, i per un sistema de planejament urbanístic format per un conjunt jerarquitzat i articulat d'instruments urbanístics amb la funció de concretar-ne l'aplicació en cada part del territori. De conformitat amb aquest principi, s'estableix l'ordre jeràrquic següent (art. 4 RLUC):

- a. El planejament directiu. Format pels plans directors urbanístics (PDG, PDP, PDS) que tenen la directriu de coordinar l'ordenació urbanística d'un territori d'abast supramunicipal, fixant directrius, determinacions i mesures que hauran d'acomplir els planejaments de rang inferior o establir determinacions d'aplicació directa sobre el sòl.
- b. El planejament operatiu. Format pels plans d'ordenació urbanística municipal, les Normes de planejament urbanístic i els programes d'actuació urbanística. Són els instruments flexibles de la planificació urbanística integral del municipi, i són més o menys complexos en funció de les necessitats i peculiaritats municipals i en funció de l'estratègia que defineixi cada ajuntament. Tenen caràcter originari i poden ordenar un o més termes municipals.

- c. El planejament executiu. Format pel planejament urbanístic derivat (PPU, PMU, PEU). La seva denominació prové de la necessitat que existeixi un planejament de rang superior per a la seva formulació. Tenen per objecte desenvolupar el planejament urbanístic general i contenen totes les determinacions pertinents per a l'ordenació urbanística detallada dels sectors o àmbits que abasten.

E.4 Característiques dels Pla especials urbanístics (PEU).

Tot i la seva classificació com a planejament derivat, els PEU es caracteritzen per la seva funcionalitat. Són plans de caràcter sectorial que intervenen sobre un determinat àmbit territorial no concret (inframunicipal, municipal o supramunicipal) i poden actuar en qualsevol classe i categoria de sòl amb l'objectiu de regular de manera detallada aspectes específics i concrets de l'ordenació territorial i urbanística, no per establir-ne una ordenació integral. És poden formular en desenvolupament o complement del planejament territorial i urbanístic de rang superior o en absència d'ells.

Històricament, els PEU han gaudit d'una menor dependència jeràrquica que els altres planejaments derivats per al compliment dels seus objectius, podent introduir modificacions en les determinacions dels planejament de rang superior, sempre que aquests no afectessin l'estructura fonamental de l'ordenació urbanística que els tribunals consideren competència exclusiva del planejament urbanístic general, entenent aquesta en un sentit ampli que inclou la classificació del sòl i els elements de l'estructura general i orgànica del territori que en determinen el seu desenvolupament, com ara els usos globals i les intensitats i els sistemes urbanístics generals. Sovint, per seguretat jurídica, els PEU s'han acompanyat de modificacions del planejaments urbanístics generals.

Nogensmenys, la legislació urbanística a evolucionat en sentit contrari a la línia jurisprudencial, permetent que els PEU puguin implantar en el territori sistemes urbanístics generals o locals que no han estat previstos en el planejament territorial o urbanístic general. L'art. 48 de la Llei 26/2009, de 23 de desembre, de mesures fiscals, financeres i administratives, davant l'anul·lació sistemàtica per part dels TSJC dels PEU aprovats amb l'objecte d'implantar infraestructures bàsiques en SNU, va ampliar l'objecte d'aquests plans permetent-los definir elements integrants de l'estructura general del territori a banda de la competència del POUM per a definir l'estructura general que cal adoptar per a l'ordenació del territori (art. 57.2.c DL 1/2005), permetent-los la creació de sistemes urbanístics, locals o generals, no previstos en el planejament urbanístic general i a la modificació d'alguns dels ja previstos (art. 67.1.e DL 1/2005), per tal de legitimar l'execució directa d'alguns tipus d'infraestructures i de sistemes urbanístics, amb la limitació de ser compatibles amb el planejament urbanístic general i fer innecessària la modificació d'aquest. Entre els compatibles que incorpora la modificació ressaltem els que s'implantïn en SNU o en sòl urbanitzable no delimitat i que no entrin en contradicció amb les previsions establertes pel planejament urbanístic general (art. 67.2.b.primera), la qual cosa comportava, a sensus contrari, limitacions en sòl urbà i urbanitzable delimitat.

La Llei 3/2012, de modificació del text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel DL 1/2010, d'una banda, invalida la possibilitat de modificar mitjançant un PEU els sistemes urbanístics ja previstos, però, d'altra banda clarifica el règim urbanístic de cadascun d'ells:

67.2 *Els PEU de desenvolupament previstos expressament en el planejament territorial o en el planejament urbanístic general han d'ajustar llurs determinacions a les del pla que desenvolupen.*

67.3 *Els plans especials urbanístics de desenvolupament no previstos expressament en el planejament territorial o en el planejament urbanístic general no poden substituir en cap cas el pla d'ordenació urbanística municipal en la seva funció d'ordenació integral del territori, per la qual cosa no poden alterar la classificació del sòl ni poden modificar els elements fonamentals de l'estructura general definits per aquest planejament; en canvi poden alterar altres determinacions del planejament urbanístic general i establir les limitacions d'ús que siguin necessàries per a assolir la finalitat que els justifica*

68.1 *Es poden aprovar plans especials urbanístics autònoms per a implantar en el territori infraestructures no previstes en el planejament territorial o urbanístic relatives als sistemes urbanístics de comunicacions o d'equipament comunitari, de caràcter general o local, llevat que la legislació sectorial aplicable a aquestes infraestructures reguli instruments específics per a executar-les vinculants per al planejament urbanístic.*

68.2. *Els plans especials urbanístics autònoms, a més de les facultats que l'article 67.3 determina per als plans especials urbanístics de desenvolupament no previstos expressament en el planejament territorial o urbanístic, poden qualificar el sòl necessari per a la implantació de la infraestructura com a sistema urbanístic, de caràcter general o local, sense possibilitat, però, d'alterar la qualificació del sòl reservat per aquest planejament per a sistemes urbanístics generals.*

Els PEU de desenvolupament són els que despleguen les previsions substantives del planejament territorial o urbanístic general, independentment que hagin estat previstos o no per aquest planejament. Els previstos han d'ajustar llurs determinacions a les del pla que desenvolupen, els no previstos si bé no poden alterar la classificació del sòl ni modificar les elements fonamentals de l'estructura general, poden alterar determinacions no substancials.

Els PEU autònoms, es configuren al marge de les previsions substantives del planejament territorial o urbanístic general relatives als elements fonamentals de l'estructura general de l'ordenació del territori amb la finalitat d'implantar en el territori infraestructures no previstes en el planejament territorial o urbanístic relatives als sistemes urbanístics de comunicacions o d'equipament comunitari, de caràcter general o local, llevat que la legislació sectorial aplicable a aquestes infraestructures reguli instruments específics per a executar-les vinculants per al planejament urbanístic.

E.5 Conclusions urbanístiques.

Les vies verdes són infraestructures no previstes en el planejament urbanístic i territorial relatives als sistemes urbanístics de comunicacions i, atès que la legislació sectorial aplicable a aquestes infraestructures no regula instruments específics per a executar-les vinculants per al planejament urbanístic, es possible formular un pla especial urbanístic autònom amb la finalitat de ordenar la seva implantació i legitimar-la urbanísticament sense necessitat de fer

adaptacions puntuals de cadascun dels planejaments generals dels municipis afectats, a més dels altres arguments apuntats en l'apartat E2 d'aquest informe.

El fet més rellevant rau en que les Vies Verdes no es regulen en cap legislació sectorial que vinculi el planejament urbanístic i, per tant, els projectes d'obres ordinàries que es tramitin per a la seva execució hauran de respectar les determinacions del planejament territorial i urbanístic vigent en cada moment, en cas contrari, cada projecte haurà d'anar precedit de la corresponent adequació d'aquest planejament.

F. DETERMINACIONS, CONTINGUT I TRAMITACIÓ DEL PEU AUTÒNOM D'INFRAESTRUCTURES DE LES VIES VERDES DE GIRONA.

F.1 Determinacions dels PEU.

Els plans especials urbanístics contenen les determinacions que exigeixen el planejament territorial o urbanístic corresponent o, a manca d'aquest, les pròpies de llur naturalesa i llur finalitat, degudament justificades i desenvolupades en els estudis, els plànols, les normes i els catàlegs que escaiguin (69.1 TRLUC i 93.1 RLUC).

Els textos legals que fan referència a les determinacions dels PEU autònoms són els següents:

Art. 93 del RLUC:

93.4 Als plans especials urbanístics que tenen per objecte la regulació de la implantació de les obres d'infraestructura del territori els corresponen, entre d'altres, les següents determinacions:

- a) L'establiment de la qualificació com a sistema urbanístic del sòl que requereixi la implantació de la infraestructura.*
- b) La regulació de les característiques de la infraestructura, com ara l'àmbit afectat per la seva implantació o, si s'escau, els paràmetres edificatoris aplicables.*
- c) L'establiment de les condicions de caràcter urbanístic exigibles, relatives als accessos, als serveis urbanístics i a la integració de la infraestructura en l'ordenació urbanística de l'entorn.*
- d) La regulació, si s'escau, d'altres criteris o normes als què s'hagi d'ajustar el projecte tècnic.*

Art. 68 TRLUC:

2. Els plans especials urbanístics autònoms, a més de les facultats que l'article 67.3 determina per als plans especials urbanístics de desenvolupament no previstos expressament en el planejament territorial o urbanístic, poden qualificar el sòl necessari per a la implantació de la infraestructura com a sistema urbanístic, de caràcter general o local, sense possibilitat, però, d'alterar la qualificació del sòl reservat per aquest planejament per a sistemes urbanístics generals.

Art. 67 TRLU (d'aplicació d'acord amb l'art. 68.2):

3. Els plans especials urbanístics de desenvolupament no previstos expressament en el planejament territorial o en el planejament urbanístic general no poden substituir en cap cas el pla d'ordenació urbanística municipal en la seva funció d'ordenació integral del territori, per la qual cosa no poden alterar la classificació del sòl ni poden modificar els elements fonamentals de l'estructura general definits per aquest planejament; en canvi poden alterar altres determinacions del planejament urbanístic general i establir les limitacions d'ús que siguin necessàries per a assolir la finalitat que els justifica.

Art. 69 TRLUC:

2. Els plans especials urbanístics autònoms han de qualificar com a sistema urbanístic, general o local, els terrenys vinculats a les infraestructures que ordenen i han d'establir les altres determinacions necessàries per al seu adequat funcionament. la documentació d'aquests plans ha de contenir l'anàlisi de les diferents alternatives d'emplaçament plantejades i la justificació de l'opció escollida i del compliment dels requisits que legitimen l'aprovació del pla.

La determinació bàsica del PEU autònom d'infraestructures de les Vies Verdes de Girona serà la de qualificar com a sistema urbanístic general de comunicacions tots els terrenys necessaris per a executar el traçat de les Vies Verdes, tot establint l'ordenació i les condicions d'implantació del sistema d'acord amb el que estableix l'art. 93.4 del RLUC.

La limitació a les seves determinacions rau en no afectar l'estructura fonamental de l'ordenació urbanística determinada pels diferents POUM, la qual inclou la classificació del sòl i els elements de l'estructura general i orgànica del territori que en determinen el seu desenvolupament, com ara els usos globals i les intensitats i els sistemes urbanístics generals. En aquest cas, el PEU s'haurà d'acompanyar de la modificació del planejament urbanístic general corresponent.

F.2 Contingut documental dels PEU.

Els plans especials urbanístics, en caràcter general, estan integrats per la documentació escrita i gràfica adequada a llur naturalesa i finalitat. En qualsevol cas, hauran de contenir una memòria descriptiva i justificativa de la necessitat o conveniència del pla i de l'ordenació que aquest preveu i els plànols d'informació i d'ordenació que corresponguin (art. 94 RLUC).

Els PEU autònoms, a més a més, han de contenir l'anàlisi de les diferents alternatives d'emplaçament plantejades i la justificació de l'opció escollida i del compliment dels requisits que legitimen l'aprovació del pla (art. 69.2 TRLUC).

Pel a establir el contingut documental del PEU autònom d'infraestructures de les Vies Verdes de Girona cal tenir en compte el següent:

1.- La disposició addicional vuitena de la Llei 16/2015, del 21 de juliol, de simplificació de l'activitat administrativa de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals de Catalunya i d'impuls de l'activitat econòmica, que estableix les regles aplicables fins que la Llei 6/2009

s'adapti a la Llei de l'Estat 21/2013, en el seu apartat 6.a.tercer estableix que són objecte d'avaluació ambiental estratègica ordinària el planejament urbanístic que pugui tenir efectes apreciables en espais de la Xarxa Natura 2000 en els termes establerts per la Llei 42/2007, del 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat, o en altres espais del Pla d'espais d'interès natural.

D'altra banda, l'apartat 6.a.cinquè també estableix que són objecte d'avaluació ambiental estratègica ordinària les modificacions dels plans urbanístics que són objecte d'avaluació ambiental estratègica ordinària que constitueixin variacions fonamentals de les estratègies, les directrius i les propostes o de la cronologia del pla que produeixin diferències en els efectes previstos o en la zona d'influència. Malgrat el caràcter originari dels PEU autònoms, pot introduir variacions substancials en els POUM que afecta.

Realitzada una consulta al cap de l'Oficina Territorial d'Acció i Avaluació Ambiental (otaa), ens ha confirmat la presumpció que el PEU autònom d'infraestructures de les Vies Verdes de Girona haurà de ser objecte d'avaluació ambiental estratègica ordinària, la qual cosa comporta que en cada fase del planejament caldrà incorporar la documentació ambiental següent:

- En l'Avanç de pla: Document inicial estratègic.
- En el pla per aprovar inicialment: Estudi ambiental estratègic
- En el Pla per aprovar provisionalment: Memòria ambiental.

2.- Atès que el Pla no se situa dins l'àmbit d'aplicació del Decret 344/2006, de 19 de setembre, de regulació dels estudis d'avaluació de la mobilitat generada, establert en l'art. 3, no caldrà incloure com a document independent un estudi d'avaluació de la mobilitat generada.

3.- L'art. 47.3 del RPLU, en referència als projectes d'actuacions específiques en sòl no urbanitzable estableix:

47.3 En els casos en què no és preceptiva l'aprovació d'un pla especial urbanístic, la persona interessada, optativament, pot promoure la seva aprovació per permetre l'execució d'algun dels actes a què fa referència aquest article en substitució del projecte d'actuació específica requerit. En aquest supòsit el pla especial urbanístic que es formuli ha d'incorporar la documentació exigida als projectes d'actuacions específiques i, durant la seva tramitació, s'han de sol·licitar els informes requerits per a l'aprovació d'aquests projectes.

D'acord amb aquest text legal, quan la formulació d'un projecte d'actuació específica d'infraestructures de mobilitat en SNU, previst en l'art. 47.4c) del TRLUC, es substitueix per un PEU de desenvolupament previst pel planejament urbanístic, aquest haurà d'incorporar la documentació exigida als projectes d'actuacions específiques. Aleshores, raonablement, un PEU autònom d'infraestructures que afecti el SNU també haurà d'incorporar la documentació prevista en l'art. 50 del RPLU que escaigui, entre la qual ressaltem l'Estudi d'impacte i integració paisatgística. Aquest document, a més, també es exigible per a determinades actuacions afectades pel Pla director urbanístic del sistema costaner i el Pla territorial parcial de les Comarques Gironines.

Com esmenta Judith Gifreu i Font en el Llibre l'Ordenació urbanística a Catalunya, en referència a la STSJ d'Andalusia del 13 de febrer de 2001 "Quan es persegueixen objectius determinats, quan desapareix la nota de generalitat (cas dels Plans parcials), es preveu com a instrument

adequat el PEU, són plans territorials que es caracteritzen per la seva especialitat i que resulten apropiats per l'aportació de solucions concretes respecte dels problemes urbanístics", motiu pel qual s'estableix amb certa vaguetat les determinacions i els contingut dels PEU.

L'Avanç de Pla que caldrà tramitar prèviament a l'aprovació inicial del Pla serà la continguda en l'art 106 del RLUC:

- a) Els objectius i els criteris generals del pla.
- b) Una síntesi de les alternatives considerades i dels objectius i criteris urbanístics, ambientals o socials que justifiquen l'elecció de la proposta bàsica sotmesa a informació pública.
- c) La descripció de les característiques bàsiques de la proposta d'ordenació.
- d) Document inicial estratègic, amb el contingut establert als apartats a i b de l'art 100.1 del RLUC, a més de l'art. 17 de la Llei 6/2009 i 18 de la Llei 21/2013.

Per similitud amb altres planejaments derivats, sense ànim de ser exhaustiu, el PEU autònom d'infraestructures de les Vies Verdes de Girona hauria de contenir:

- a) Memòria i estudis justificatius i complementaris:
 - Justificació de la procedència de la seva formulació.
 - Justificació de l'adequació a les determinacions dels POUM i, en el seu cas, la competència per a les modificacions que hi introdueix.
 - Informació urbanística, característiques del territori, usos i edificacions existents, estructura de la propietat.
 - Objectius i criteris de l'ordenació.
 - Anàlisi de les diferents alternatives d'emplaçament plantejades i la justificació de l'opció escollida i del compliment dels requisits que legitimen l'aprovació del pla.
 - Acompliment de l'observança de l'objectiu del desenvolupament urbanístic sostenible, d'adequació a les directrius art. 9 TRLUC.
- b) Els plànols d'informació necessaris d'entre els establerts a l'art. 86 RLUC per als PPU.
- c) Els plànols d'ordenació necessaris d'entre els establerts a l'art. 87 RLUC per als PPU.
- d) Les normes reguladores dels paràmetres d'ús i d'edificació del sòl (88 RLU).
- e) L'avaluació econòmica i financera, que ha de contenir l'estudi i justificació de la seva viabilitat i un informe de sostenibilitat econòmica que ponderi l'impacte de les actuacions previstes en les finances públiques de les administracions responsables de la implantació i el manteniment de les infraestructures i de la implantació i prestació dels serveis necessaris.
- f) El pressupost de les obres i els serveis.
- g) El pla d'etapes de les unes i dels altres.
- h) La documentació ambiental pertinent en cada fase de planejament.
- i) Per donar compliment a allò disposat a l'art. 8.5.a del TRLUC, haurà de contenir un document comprensiu sobre els àmbits subjectes a suspensió de llicències i tramitació de procediments, si s'escau, així com un resum de l'abast de llurs determinacions.

F.3 Formulació i competències per a l'aprovació dels PEU autònoms.

L'art. 78.2 del TRLUC estableix que en el cas dels plans especials urbanístics autònoms a què es refereix l'article 68, correspon la seva formulació a l'administració que tingui al seu càrrec l'execució directa de les obres corresponents a les infraestructures que ordenen o, en el cas d'infraestructures de titularitat privada, a la persona titular. Per tant, correspon la formulació del PEU autònom d'infraestructures de les Vies Verdes de Girona al Consorci de les Vies Verdes de Girona.

En quan l'aprovació inicial i provisional, l'art. 85 TRLU estableix:

3. L'aprovació inicial i l'aprovació provisional dels plans especials urbanístics de desenvolupament i autònoms que tinguin per objecte la implantació de sistemes urbanístics de interès supramunicipal corresponen:

a) A l'administració que els ha redactat, si té atribuïdes competències urbanístiques de tramitació o d'aprovació de plans.

b) A la comissió territorial d'urbanisme competent, en la resta dels casos, llevat que el àmbit territorial del pla afecti més d'una comissió, en el qual l'aprovació inicial i la definitiva pertoquen al conseller o consellera competent en matèria d'urbanisme.

Respecte l'exercici de les competències urbanístiques, l'art. 14 TRLUC estableix:

1. L'exercici de les competències urbanístiques correspon a l'Administració de la Generalitat i als municipis i les comarques, sens perjudici de les competències que es puguin atribuir en aquesta matèria a altres ens locals.

2. Els municipis i les comarques, sota els principis d'autonomia per a la gestió dels interessos respectius, de proporcionalitat i de subsidiarietat, exerceixen llurs competències urbanístiques en els termes determinats per la legislació de règim local i per aquesta Llei. La competència urbanística dels ajuntaments comprèn totes les facultats de naturalesa local que no hagin estat expressament atribuïdes per aquesta Llei a altres organismes.

3. Les administracions amb competències urbanístiques, en virtut dels principis de col·laboració i coordinació, i de la potestat organitzadora que els correspon, poden, en aquest àmbit, constituir gerències, consorcis i mancomunitats, delegar competències i utilitzar qualsevol altra fórmula de gestió directa o indirecta admesa legalment.

4. Les administracions públiques d'àmbit territorial superior al municipal han de prestar assistència tècnica i jurídica suficient als municipis que, per llur dimensió o per manca de recursos, no puguin exercir plenament les competències urbanístiques que els corresponen.

L'art. 8.1 de la Llei 40/15, tal com hem vist en l'apartat B d'aquest informe, corresponent a "legislació de règim local", estableix que la competència és irrenunciable i s'exercirà pels òrgans administratius que la tinguin atribuïda com a pròpia, llevat dels casos de delegació o avocació quan s'efectuïn en els termes previstos en aquesta o altres lleis, i l'art. 7.3 de la Llei 7/85 determina que les competències delegades s'exerceixen en els termes que estableix la disposició o en l'acord de delegació.

Aleshores, d'acord amb l'art. 14.3 TRLUC, els municipis Consorciats poden delegar en el Consorci de les Vies Verdes de Girona la competència urbanística per a l'aprovació inicial i provisional del PEU, la qual cosa hauria d'estar prevista en els Estatuts, cosa que actualment no hi figura.

En quan l'aprovació definitiva, l'art. 77 TRLUC estableix:

1. Correspon al conseller o consellera de Política Territorial i Obres Públiques l'aprovació definitiva de:

e) Els plans especials urbanístics autònoms a què es refereix l'article 68. Si en el termini d'audiència establert per l'article 85.8, l'ajuntament afectat manifesta disconformitat amb l'emplaçament escollit per a implantar una infraestructura d'interès supramunicipal, llevat que aquest emplaçament vingui predeterminat per una decisió del Govern, la resolució definitiva de l'expedient s'ha d'adoptar previ informe del departament competent per raó de la matèria i de la Comissió de Política Territorial i d'Urbanisme de Catalunya, per tal de ponderar els interessos públics que hi concorren.

F.4 Tramitació dels PEU autònoms.

La tramitació i terminis dels PEU es regula art. 85, 87, 88 TRLUC i 110 i 111 RLUC que cal complementar amb la legislació de règim local, i presenta variants depenent de si la iniciativa és pública o privada; si l'aprovació definitiva correspon al mateix òrgan que l'inicial o no; si està subjecte o no a avaluació ambiental, si s'aprova o no un programa de participació ciutadana, i si es realitza o no un avanç de planejament. En cadascuna de les aprovacions el secretari o secretària de l'entitat local o la persona autoritzada de l'administració competent, ha d'estendre la diligència oportuna en la qual es faci constar quins són els documents aprovats (113 RLU).

El PEU autònom d'infraestructures de les Vies Verdes de Girona és de promoció pública, està subjecte a avaluació ambiental estratègica ordinària i, en principi, atès que els estatuts no ho preveuen, i per seguretat jurídica, considerem que l'òrgan competent per l'aprovació inicial i provisional és la Comissió Territorial d'Urbanisme de Girona.

De manera esquemàtica, atès que la tramitació del Pla l'efectuarà la Comissió Territorial d'urbanisme, que coneix a bastament el procediment, d'acord l'art. 85 TRLUC, la CTU de Girona aprova inicialment el Pla, el sotmet a informació pública pel termini d'un mes i simultàniament sol·licita informe als organismes afectats per raó de llurs competències sectorials, a més dels previstos en l'art. 52 RPLU, i atorga audiència a tots els ajuntaments afectats. Una vegada finalitzada a informació pública i resoltes les al·legacions, procedeix a l'aprovació provisional i aixeca el pla al Conseller del DTES per la seva aprovació definitiva.

Més complexa resulta la tramitació ambiental que, tot i que s'insereix amb la del Pla, comporta un major protagonisme del Consorci, per la qual cosa el desenvolupem més i contemplant la possibilitat que finalment sigui el Consorci que aprovi el Pla inicialment i provisionalment:

- Prèviament a la presentació a tràmit del pla urbanístic per a la seva aprovació inicial, l'òrgan o persones que el promoguin (el Consorci) han de sol·licitar a l'òrgan ambiental l'emissió del document d'abast de l'estudi ambiental estratègic. A aquests efectes, cal

presentar a l'òrgan ambiental un avanç de l'instrument de planejament (115.a RLUC i DT 18.primèr TRLUC) amb el contingut que assenyala l'article 106 del RLU i que hem relacionat en l'apartat F.2, corresponent a "contingut documental dels PEU".

- L'avanç de pla és pot publicar i sotmetre a informació pública de manera voluntària, en cas de planejament derivat, tot i que es considera oportú (106.1 RLUC). Atès el caràcter voluntari pot prendre l'acord el Consorci encara que no se li hagin delegat competències urbanístiques.
- L'art. 85.8 TRLUC estableix que si un pla d'ordenació urbanística municipal o un pla urbanístic derivat no és tramitat per l'ajuntament afectat, ha de donar-se audiència a aquest ajuntament per un termini d'un mes, simultàniament al tràmit d'informació pública. Malgrat que en aquesta fase no és obligatori, es considera indispensable atorgar audiència als Ajuntaments afectats.
- Simultàniament s'ha de trametre a la direcció general competent en matèria d'ordenació del territori i d'urbanisme l'avanç perquè elabori l'informe territorial i urbanístic, en el termini d'un mes, que l'ha de trametre a l'òrgan competent en matèria ambiental perquè l'incorpori al document d'abast de l'estudi ambiental estratègic (86.bis.1.a TRLUC).
- L'òrgan ambiental, una vegada realitzades les consultes a les administracions públiques afectades i al públic interessat, disposa de dos mesos per emetre el document d'abast de l'estudi ambiental estratègic (la Llei 6/2009 estableix 1 mes i la Llei estatal tres mesos, però aquesta des de la recepció de la sol·licitud, no des del finament de les consultes). (art. 115.a RLU).
- El Pla a aprovar inicialment ha d'incorporar l'estudi ambiental estratègic amb el contingut establert en l'art. 70 del RLUC, tenint en compte el que estableix l'art. 21 i l'Annex III de la Llei 6/2009 per a altres plans i programes, i sempre que no contradeixi el contingut establert en l'art. 20 i a l'Annex IV de la Llei 21/2013 (art. 115.b RLUC). L'art. 21 de la Llei Estatal estableix que també caldrà sotmetre a IP un resum no tècnic de l'estudi ambiental estratègic.
- L'estudi ambiental estratègic se sotmet a informació pública durant un termini mínim de 45 dies (coincidència en les tres normes, l'estatal diu hàbils), conjuntament amb l'instrument de planejament del qual forma part, després de la seva aprovació inicial, i simultàniament s'han d'efectuar les consultes que procedeixin, d'acord amb el que estableix el document d'abast de l'estudi ambiental estratègic (art. 115.c RLUC).
- El pla objecte del següent acord d'aprovació ha d'incorporar una memòria ambiental en la qual, segons el RLUC, tenint en compte l'estudi ambiental estratègic i el resultat de les consultes realitzades, s'ha de valorar la integració dels aspectes ambientals en la proposta d'ordenació, tenint en compte el contingut que estableix l'art. 24.3 de la Llei 6/2009 per a altres plans i programes. La Llei 21/2013 no atorga denominació ni contingut específic a aquest document, l'art. 23 estableix que si s'escau es realitzarà una modificació de l'estudi ambiental estratègic (art. 115.d RLUC).
- Abans de l'aprovació provisional per part de l'òrgan substantiu s'ha de lliurar al departament o departaments competents en matèria d'urbanisme i ambiental la proposta de memòria ambiental (si l'òrgan substantiu es la mateixa CTU de Girona, no caldrà) juntament amb una còpia de la proposta de pla que es preveu sotmetre a aprovació

provisional (apartat 4 DT 18 TRLU) i el resultat de la IP. L'art. 24 de la Llei estatal estableix que també cal trametre un document resum del promotor.

- L'òrgan ambiental competent d'acord amb l'art. 26 de la Llei 6/2009 acorda la declaració ambiental estratègica sobre la memòria ambiental que te naturalesa d'informe preceptiu i contindrà, entre altres, les determinacions, mesures i condicions finals que s'hagin d'incorporar en el pla urbanístic. En el termini de tres mesos a comptar de la recepció de la proposta de memòria ambiental, el departament o departaments competents en matèria ambiental i d'urbanisme han de trametre la declaració ambiental estratègica de l'òrgan ambiental i, en el cas de plans tramitats pels ens locals, un informe urbanístic i territorial sobre els aspectes del pla relatius a qüestions de legalitat i a qüestions d'oportunitat d'interès supramunicipal, per tal que puguin ser considerats en l'acord d'aprovació subsegüent (apartat 5 DT 18 TRLU).
- L'òrgan competent per a l'aprovació definitiva de l'instrument de planejament de què es tracti ha de prendre en consideració l'informe ambiental estratègic, la memòria ambiental i la declaració ambiental estratègica del pla per a l'adopció de la resolució que correspongui. Aquesta presa en consideració s'ha de fer constar en l'acord d'aprovació definitiva mitjançant una declaració amb el contingut que estableix la legislació sectorial (115.e RLU).
- En el cas que el pla urbanístic estableixi actuacions executables directament sense requerir el desenvolupament de projectes d'obres posteriors i s'hagi de sotmetre al procediment d'avaluació d'impacte ambiental ordinària, l'estudi d'impacte ambiental ha d'ésser incorporat al pla i ha d'ésser sotmès a informació pública conjuntament amb aquest. La declaració d'impacte ambiental s'ha d'efectuar, segons correspongui, abans de l'aprovació provisional o abans de l'aprovació definitiva de l'expedient (86.bis.2 TRLU).
- La publicitat del pla aprovat definitivament ha de complir els requisits derivats de l'article 28 de la Llei 6/2009 (86.bis.1.f TRLU) i de l'art. 26 de la Llei 21/2013.
- Cal fer una supervisió ambiental dels efectes del pla d'acord amb l'art. 29 de la Llei 6/2009.
- La declaració perd la seva vigència si el pla no s'aprova en el termini de dos anys (art. 27 Llei 21/2013).

G. CONCLUSIONS.

